

ÎNALTA CURTE DE CASA?IE ?I JUSTI?IE

Sec?ia Penală

Procedura de Cameră Preliminară

Dosar nr. 1045/1/2019/a1

DOAMNĂ / DOMNULE JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Subsemnatul, **General (****) (Retragere) RUS IOSIF** (...Comandant al Avia?iei Militare la data faptelor...),

Trimis în judecată prin Rechizitoriul nr. 11/P/2014 din 5 aprilie 2019 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Sec?ia Parchetelor Militare [*colonel magistrat Cătălin Ranco Pi?u, procuror militar, ?ef birou urmărire penală*] – verificat sub aspectul legalității și temeiniciei conf. art. 328 alin (1) C. proc. pen. [*procuror militar ?ef, general maior magistrat Gheorghe Cosneanu*],

Reprezentat conven?ional de Av. Nicolae Trăistaru – Baroul București

În baza art. 342 – 346 rap. la art. 280 - 282/C. proc. pen.,

Formulăm

CERERI ȘI EXCEPȚII

Privind neregularitatea Rechizitoriului nr. 11/P/2014 din 5 aprilie 2019 al PICCJ, Sec?ia Parchetelor Militare – dosar nr. 11/P/2014 (generic *Dosarul Revolu?iei din Decembrie 1989*) -, nelegalitatea sesizării instan?ei, nelegalitatea administrării probelor ?i a efectuării actelor de către organele de urmărire penală

Preambul

Prin actul de sesizare a instan?ei de judecată (fila 488 Rechizitoriu) au fost trimiși în judecată: ILIESCU ION, fost Pre?edinte al României; VOICULESCU VOICAN GELU, fost viceprim – ministru al Guvernului României ?i general (Rtr) RUS IOSIF, fost comandant al Avia?iei Militare pentru săvârșirea de ***infra?țiuni contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. a), g), i) ?i k) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen.***

Cerin?ele art 327 lit. a) C. proc. pen. vizând modul de rezolvare a cauzei penale de către procuror, precum ?i dispozi?iile art. 328 alin. (1) C. proc. pen. referitoare la cuprinsul rechizitoriului au fost încălcate de procurorul redactor al actului de sesizare a instan?ei.

Procurorul nu a fost preocupat de aflarea adevărului ?i fără să existe probe în cauză a dispus trimiterea în judecată a celor trei persoane men?ionate supra, clasarea cauzei (pentru Ceau?escu Nicolae, Vlad Iulian, Milea Vasile, Postelnicu Tudor, Dumitrescu Cico Emil, Stănculescu Atanasie Victor, Militaru Nicolae, Eftimescu Nicolae, Hortopan Ion, Brucan Silviu, Mocanu Mircea, Dinu ?tefan, Brate? Teodor, Roman Petre, Toma Ioan, Igre? Viorel) ?i disjungerea cauzei (pentru faptele de distrugere a unor clădiri de patrimoniu ?i aeronava Tarom de tipul AN-24).

Astfel, ***procurorul a încercat să scrie o carte de istorie (în realitate ni?te aprecieri total eronate)*** vizând Revolu?ia Română din Decembrie 1989, făcând referiri la revolu?ii „de catifea”, „blânde”, „constitu?ionale”, „negociate”, „autolimitate”; Apelează la defini?ia din

DEX unde revolu?ia este definită ca fiind o „schimbare fundamentală a valorilor, a institu?iilor politice, a structurii sociale, a conducătorilor ?i a ideologiilor unei societă?i”.

Men?ionează procurorul redactor al rechizitoriului la pag. 5-6:

„Dacă în celelalte state din zonă, foste state satelit ale Moscovei, revolu?iile anticomuniste s-au concretizat în forme nonviolente, prin așa-numitele revolu?ii ”*de catifea*”, ”*blânde*”, ”*constitu?ionale*”, ”*negociate*”, ”*autolimitate*”, nu același lucru avea să se întâmple în România, unde procesul de transfer al puterii de la o parte a vechii elite spre noua elită s-a realizat prin ac?iuni violente.

Într-adevăr, în România, în 1989 și în Albania în 1991, revolu?iile s-au transformat în ciocniri armate ale manifesta?ilor cu apărătorii regimurilor de la putere, ceea ce a provocat numeroase victime, dar și distrugerii de bunuri materiale, unele ireparabile.

Forma de comunism totalitar – opresiv, neostalinist, îmbră?ișată de fostul secretar general al PCR, Ceaușescu Nicolae, ideologizarea atotcuprinzătoare și sufocantă, deșăntatul cult al personalității, supravegherea popula?iei prin intermediul poli?iei politice, lipsa voin?ei oficiale de a lua cele mai mici măsuri de democratizare a sistemului politic, dar și lipsa dialogului între putere și societate, precum și nemul?umirea populară profundă, acumulată în timp, înrăută?irea situa?iei economice din țară, a nivelului scăzut de trai, lipsa hranei de bază și a bunurilor de consum, militarizarea unora dintre institu?ii, au constituit, în același timp, trăsături generale ale comunismului în România și implicit cauze posibile ale formei sângeroase prin care s-a manifestat Revolu?ia Română.

Ceaușescu Nicolae, aproape singur, închistat în dogmele ideologiei sale ”*originale*”, în megalomania sa paranoică, a rămas insensibil la toate semnalele exterioare, incapabil să recepteze corect sensul istoriei și prea puțin dispus să se adapteze progresului acesteia. Rezultatul, o izolare totală a țării noastre pe plan extern, fără precedent în trecutul istoric al României.

Noile raporturi interna?ionale impulsionate de proaspătul secretar general al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Mihail Gorbaciov, venit la conducerea partidului în martie 1985, au complicat și mai mult situa?ia țărilor cu regimuri comuniste. Politica de restructurare/reformare/reorganizare a sistemului – ”*perestroika*” și ”*glasnost*” – pe care noul lider de la Kremlin a ini?iat-o în Uniunea Sovietică, nu putea să nu se răsfrângă și asupra statelor din blocul comunist.

Acest curent reformator nu a găsit ecou în structurile de conducere de la București și mai ales la dogmaticul secretar general al partidului.

Spre deosebire de regimul dictatorial ceaușist, regimurile comuniste din țări precum Ungaria, Cehoslovacia și Polonia au început din deceniul al optulea să devină mai permissive, fapt ce s-a manifestat printr-o serie de concesii atât în domeniul economic, spiritual cât și cel politic. Nu este lipsit de importanță faptul că în aceste țări au funcționat și alte partide decât partidele comuniste și care, chiar dacă nu reprezentau decât un simulacru al sistemului pluripartidist, au făcut posibilă apari?ia unor nuclee opozi?ioniste față de politica oficială sau cel puțin a unor puncte de vedere diferite de cele oficiale și totodată s-au putut cristaliza aripi reformatoare în interiorul partidelor comuniste și care, în cele din urmă au permis apari?ia unor nuclee de rezistență față de politica oficială”.

În esență, s-a re?inut în sarcina inculpatului gl.(rtr) RUS IOSIF – pag. 460-461 Rechizoriu - că „în calitate de comandant al Avia?iei Militare, cu inten?ie, a intervenit în noaptea de 22/23.12.1989 fără drept ?i în deplină cunoștin?ă de cauză asupra planului de apărare a Aeroportului Interna?ional Otopeni contribuind decisiv la moartea a 48 de persoane (40 de militari ?i 8 civili) precum ?i la rănirea gravă a altor 15 persoane ?i care la 23.12.1989 a

dat în deplină cunoștință de cauză ordinul diversionalist de schimbare a cocardelor elicopterelor aparținând Regimentului 61 Boteni, fapt ce a dus la deschiderea focului fratricid și implicit la rănirea altor persoane, dând în perioada Revoluției din decembrie 1989 (intervalul 22 – 31 decembrie) și alte ordine militare diversioniste (Titlul B punctele 6 și 7), conduite care în afara rezultatelor concrete enunțate au contribuit la agravarea psihozei teroriste (cauza decesului a 805 de persoane, rănirea a 2142 de persoane, lipsirea gravă de libertate a 489 de persoane și suferințe psihice multor persoane) întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de crime împotriva umanității prev. de art. 439 lit. a) și g) C. pen.

Faptele săvârșite de fostul șef al Aviației Militare, gl.(rtr) RUS IOSIF au contribuit la generarea unei stări de pericol iminent și grav la adresa populației civile a României”.

Procurorul menționează la pag. 463-464 din Rechizitoriu că generalul RUS IOSIF nu a recunoscut că a dat ordinul de aplicare a indicativului „*Movila*”. Fostul comandant al aviației militare a invocat „ordinele militare primite de la vârful comenzii militare a MapN (generalii Eftimescu Nicolae și Militaru Nicolae) cu privire la misiunile aviației militare din decembrie 1989”; „Generalul RUS IOSIF a adus în discuție inclusiv conduitele diversioniste ale generalului Eftimescu Nicolae - șeful Direcției Operații a MStM. Totodată, a fost negată implicarea în decizia de înlocuire a cocardelor tricolore de pe elicopterele *Regimentului 61 Boteni*. A mai precizat că pe perioada efectuării de către predecesorul său Nicolae a vizitei oficiale în Iran (18 – 20 decembrie 1989), a făcut parte din delegație și astfel, ordinele date pentru structura aviației militare, în acest interval, nu i-au aparținut”.

•I. Neregularități privind Rechizitoriul cauzei

• **Apreciem că Rechizitoriul întocmit în dosar nu întrunește cerințele prevăzute de dispozițiile art. 328 alin. (1) C. proc. pen.** pentru motivele ce vor fi expuse în continuare în prezenta notă de Cereri și Excepții.

I.1. În cauză, urmărirea penală este nulă absolut fiind efectuată de un organ necompetent.

Conform art. 56 alin. (4) din Codul de procedură penală, urmărirea penală în cazul infracțiunilor săvârșite de militari se efectuează, **în mod obligatoriu**, de procurorul militar.

Procurorii militari din cadrul parchetelor militare sau secțiilor militare ale parchetelor efectuează urmărirea penală potrivit competenței parchetului din care fac parte, față de toți participanții la săvârșirea infracțiunilor comise de militari, indiferent dacă militarii au calitatea de autor, instigator sau complice, urmând a fi sesizată instanța competentă potrivit art. 44 [art. 56 alin. (5) C. proc. pen]. În acest sens sunt incidente dispozițiile art. 174 din Codul de procedură penală.

Conform art. 101 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, când inculpatul este militar activ, procurorul militar care efectuează urmărirea penală trebuie să facă parte cel puțin din aceeași categorie de grade.

Când gradul procurorului nu face parte din aceeași categorie cu gradul inculpatului, acesta va fi asistat de un alt procuror, cu grad din categoria corespunzătoare, numit de conducătorul parchetului la care este înregistrată cauza. În

speșă, cerinșă art. 101 din Legea nr. 304/2004 referă la calitatea de militar activ a inculpatului la momentul săvârșirii infracțiunii.

În acest sens: Codul de Procedură Penală comentat; Ed. a 3-a, revizuită și adăugită; Nicolae Volonciu ș.a.; Ed. Hamangiu 2017; pag. 169.

În cauză, inc. RUS IOSIF avea la data săvârșirii infracțiunii de care este acuzat calitatea de militar activ – **Comandant al Aviașiei Militare** -, având **gradul de general**, ceea ce face ca urmărirea penală în dosar să fi trebuit a fi făcută de un **procuror militar care să facă parte din aceeași categorie de grade (general)**; or, urmărirea penală a fost instrumentată de un procuror militar cu grad necorespunzător (**inferior**) – acela de colonel, **fără ca acesta să fie asistat de vreun alt procuror cu categorie de grad corespunzătoare cu cea a inculpatului.**

În contextul evidențiat, urmărirea penală în dosar este nulă absolut ca de altfel și Rechizitoriul cauzei care a fost întocmit, de asemenea, de un procuror militar necompetent funcțional/personal, actul de sesizare a instanței de judecată nefiind contrasemnat de un alt procuror militar cu grad corespunzător celui deținut de inculpatul RUS IOSIF, la data comiterii faptei.

Situația de nulitate absolută se circumscrie prevederilor art. 281 alin. (1) lit. b) C. proc. pen., ea putând fi constatată și din oficiu (sau la cerere ca în prezenta cauză), ea putând fi invocată în orice stare a procesului.

Respectiva nulitate îndeplinește condițiile de existență, urmărirea penală și întocmirea Rechizitoriului în speșă fiind efectuate cu încălcarea dispozițiilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal. În dispozițiile care reglementează desfășurarea procesului penal sunt cuprinse toate măsurile procesuale care determină conținutul procesului penal, implicit normele de competență referitoare la efectuarea urmăririi penale și întocmirea actului de sesizare a instanței de judecată.

Respectiva nulitate a adus o vătămare bunei desfășurări a cauzei și intereselor legale ale inculpatului. Vătămarea procesuală în dosar, fiind vorba de o nulitate absolută este prezumată.

De asemenea, vătămarea produsă nu poate fi înlăturată decât prin anularea actelor, respectiv urmărirea penală și Rechizitoriul cauzei. În cazul nulității absolute, anularea actului este imperativă.

Nulitatea semnalată în prezenta cauză se face ca și excepție (cuprinsă în prezenta Notă de Cereri și Excepții), ea putând fi invocată și în fața Judecătorului de Cameră Preliminară pe calea plângerii prev. de art. 340 C. proc. pen., în vederea reluării urmăririi penale.

Respectiva nulitate absolută poate fi invocată pe tot parcursul procedurii de cameră preliminară conform art. 281 alin. (4) lit. a) C. proc. pen.

Nulitatea invocată are ca efect lipsirea de efecte juridice a înșeși urmăririi penale în dosar dar și a Rechizitoriului întocmit, ea având efect extensiv asupra tuturor actelor procesuale și procedurale dresate în cauză, în faza urmăririi penale.

Deși nulitatea absolută prevăzută în art. 281 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. vizează încălcarea dispozițiilor privind competența materială și competența personală doar a instanțelor judecătorești, nu și a organelor de urmărire penală, prin Decizia nr. 302/4.05.2017 a Curții Constituționale (M. Of. Nr. 566 din 17 iulie 2017) s-a declarat neconstituțională soluția legislativă cuprinsă în art. 281 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, care nu reglementează în categoria nulităților absolute încălcarea dispozițiilor referitoare la competența materială și după calitatea persoanei a organului de urmărire penală.

Urmare a Deciziei CCR nr. 302/2017, actele îndeplinite și măsurile dispuse, implicit actele procesuale și procedurale de obținere a probelor, de un organ de urmărire penală necompetent material sau după calitatea persoanei atrag nulitatea lor absolută.

Decizia nr. 302/2017 a Curții Constituționale a statuat că efectele sale pentru procedura de Cameră Preliminară vizând emiterea Rechizitoriului de către un procuror necompetent echivalează cu nelegalitatea sesizării instanței, precum și cu neregularitatea actului de sesizare, fiind aplicabile dispozițiile nulității absolute.

Respectiva excepție invocată în dosar de inc. RUS IOSIF impune restituirea cauzei la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Parchetelor Militare pentru refacerea totală a urmăririi penale de un procuror competent personal în raport cu calitatea inculpatului prin corespundere de categorie de grad și pronunțarea unei soluții legale și temeinice în speță, după finalizarea urmăririi penale prin emiterea unei soluții de clasare, Generalul RUS IOSIF în calitate de Comandant al Aviației Militare **nesăvârșind fapta imputată cu forma de vinovăție cerută de lege [art. 16 alin. (1) lit. b) teza a II-a C. proc. pen.]**.

*

I.2. Rechizitoriul cauzei este întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Parchetelor Militare cu nerespectarea prevederilor art. 328 alin. (1) C. proc. pen., în sensul că în viza de verificare sub aspectul legalității și temeiniciei soluției de trimitere în judecată **nu se indică data respectivei verificări.**

Viza în discuție poartă mențiunea că verificarea s-a făcut de *Procuror militar șef, General maior magistrat Gheorghe Cosneanu* însă trebuia să poarte o dată de efectuare deoarece o astfel de speță complexă, cu un probatoriu cuprins în numeroase volume și ordonanțe de urmărire penală/infirmary, **necesită** în opinia apărării un timp îndelungat de studiu pentru ca persoana ce acorda **viza de legalitate și temeinicie** a actului de sesizare să aibă efectiv timpul material de apreciere asupra măsurii dispuse. **Or, lipsa unei date în viza supusă discuției relevă în fapt efectuarea doar în mod simbolic/formal a a?a-zisei verificări de legalitate și temeinicie a soluției de trimitere în judecată.**

Examinarea legalității Rechizitoriului în cauză nu s-a făcut nici măcar sub aspectul conținutului strict al actului de sesizare pentru considerentele expuse, fără a mai intra în discuție analiza concretă a modului de efectuare a urmăririi penale sub aspectul respectării dispozițiilor procedurale și, în ansamblu, a caracterului echitabil al derulării procedurii penale, cu asigurarea dreptului la apărare, astfel cum procurorul era obligat, în baza controlului ierarhic, ca o garanție a respectării de către procurori a principiilor legalității și imparțialității în activitatea lor. În cadrul sistemului piramidal în care este conceput Ministerul Public, rolul verificării unui rechizitoriu sub aspectul legalității și temeiniciei este acela ca procurorul ierarhic superior celui care a întocmit actul de sesizare a instanței să-l infirme motivat atunci când este cazul, ceea ce în prezenta cauză nu s-a îndeplinit.

Sub acest aspect, Rechizitoriul cauzei este nelegal, instanța de judecată fiind sesizată cu un act care nu întrunește cerințele art. 328 alin. (1) C. proc. pen., urmând ca respectiva neregularitate să fie sancționată de *Judecătorul de Cameră Preliminară*, în cadrul sarcinilor ce-i incumbă, față de obiectul procedurii în care se află dosarul penal al cauzei, potrivit art. 342 C. proc. pen.

Verificarea rechizitoriului ca act de sesizare a instanței, efectuată în acest stadiu al cauzei, presupune și analiza acestuia din perspectiva îndeplinirii condițiilor de formă, nu numai de conținut, condiții de formă care, în speță, nu sunt îndeplinite prin neindicarea datei.

Procurorul ierarhic superior ar fi constatat că urmărirea penală nu este completă și nu s-au administrat probele necesare aflării adevărului.

A existat o presiune din partea fostului procuror general al PICCJ, Augustin Lazăr prin declarațiile de presă efectuate în perioada 2018 - 2019 ca *Dosarul Revoluției* să fie trimis oricum în judecată, împrejurare confirmată și prin faptul că ulterior emiterii Rechetizatoriului nr. 11/P/2014 în dosarul penal nr. 11/P/2014 al PICCJ – Secția Parchetelor Militare (la 5 aprilie 2019) și sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție (dosar înregistrat sub nr. 1045/1/2019 la 9 aprilie 2019), pentru data de 05.04.2019 s-au emis citații pentru audierea persoanelor vătămate Iotcoviți Elena, Călin Constantin și Vancea Valeriu în dosarul nr. 11/P/2014, iar ulterior - pentru datele de 12.04.2019 și 16.04.2019 - au fost citați la organele de urmărire penală în același dosar penal nr. 11/P/2014 numiții Bedros Anghel, Dascălu Toma și Dascălu Anica.

În acest sens: <https://www.luju.ro/dezvaluiri/dosarele-revolutiei/iliescu-acuza-iata-plangerea-pe-care-fostul-presedinte-ion-iliescu-a-depus-o-impotriva-procurorilor-din-dosarul-revolutiei-au-fost-incalcate-dispozitiile-care-reglementeaza-rezolvarea-cauzelor-in-faza-de-urmarire-penala-si-mai-ales-cele-care-reglementeaza>

I.3. Rechetizoriul cauzei este lovit de nulitate absolută deoarece a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. de procurorul militar care a participat la efectuarea urmăririi penale în *Dosarul Revoluției* (dosar nr. 11/P/2014 al PICCJ – Secția Parchetelor Militare).

Rechetizoriu nr. 11/P/2014 a fost emis la data de 5 aprilie 2019 de colonel magistrat Cătălin Ranco Pițu, procuror militar, șef birou urmărire penală în cadrul PICCJ – Secția Parchetelor Militare și verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procurorul militar șef, general maior magistrat Gheorghe Cosneanu.

Din dosarul penal menționat rezultă că din anul 2000 până în anul 2016, timp de 16 ani, procurorul militar Gheorghe Cosneanu a efectuat urmărirea penală în același dosar al cărui rechetizoriu l-a verificat la 5 aprilie 2019.

Rezultă astfel că procurorul militar Gheorghe Cosneanu a îndeplinit în aceeași cauză penală două funcții judiciare al căror cumul este interzis. Procurorul a efectuat în aceeași cauză acte de urmărire penală în calitate de simplu procuror, iar la finalizarea cercetărilor a verificat rechetizoriul în calitate de procuror ierarhic superior/procuror militar șef al Secției Parchetelor Militare.

În acest context, verificarea Rechetizoriului cauzei (11/P/2014 din 5 aprilie 2019) este nelegală, ceea ce determină neregularitatea actului de sesizare.

Drepturile și interesele legitime și garanțiile procesuale ale inculpatului RUS IOSIF au fost grav vătămate prin verificarea nelegală a rechetizoriului în discuție de către același procuror care a participat și la urmărirea penală, ceea ce implică carențe privind regularitatea actului de sesizare. Dacă Rechetizoriul cauzei, în situația dată ar fi fost verificat conform art. 328 alin. (1) C. proc. pen. de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, doar în această formă s-ar fi dat dispoziții de verificare a acestui act procedural într-o manieră legală care ar fi împiedicat astfel anularea lui în faza de Camră Preliminară.

Facem precizarea că „*Dosarul Revoluției 1989*” a primit un număr nou, respectiv nr. 11/P/2014 și a privit sub presiune politică trimiterea în judecată doar a inculpaților Ion Iliescu,

Gelu Voican Voiculescu și Iosif Rus pentru săvârșirea unor infracțiuni contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. a), g), i) și k) C. pen. cu aplic. art. 5 C. pen.

Este semnificativ în acest sens anunțul public făcut în media de fostul Procuror General al PICCJ, Augustin Lazăr care, urmărind să fie reconfirmat în funcție, la data de 8 aprilie 2019 anunța faptul că procurorii Secției Parchetelor Militare din PICCJ au trimis în judecată *Dosarul Revoluției* (făcând referiri la dosarul prezent dedus judecării în procedura de cameră preliminară).

În aceste împrejurări, reiese cu evidență împrejurarea că fostul Procuror General al PICCJ a pus presiune pe procurorii militari pentru a întocmi rapid rechizitoriul cu care să sesizeze instanța de judecată.

În condițiile date, în care procurorul militar șef, general maior magistrat Gheorghe Cosneanu a efectuat acte procesuale și/sau procedurale în *Dosarul Revoluției* (dosar nr. 11/P/2014 în noul număr dat de Parchet acestui dosar) chiar și sporadic, el neefectuând în întregime urmărirea penală și nici nu a întocmit Rechizitoriul în discuție (11/P/2014 din 5 aprilie 2019), acesta era împiedicat procedural să procedeze la verificarea valabilă a actului de sesizare a instanței atâta timp cât în dosarul cauzei nu se află înscrisuri oficiale emise de Ministerul Public din care să rezulte motivul pentru care s-a procedat astfel, în sensul ne semnării Rechizitoriului cauzei de către Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Nu pot fi astfel incidente în dosar, în baza principiului controlului ierarhic al activității Ministerului Public și argumentele inserate în Decizia nr. 1058/2007 a Curții Constituționale cu privire la principiile care, potrivit Constituției, stau la baza organizării și funcționării Ministerului Public.

În acest sens: Codul de Procedură Penală comentat; Ed. a 3-a, revizuită și adăugită; Nicolae Volonciu ș.a.; Ed. Hamangiu 2017; pag. 942-943.

Este semnificativ de semnalat faptul că în legătură cu *Dosarul Revoluției* s-a efectuat urmărirea penală în dosarul penal nr. 97/P/1990 și de procurorul militar Gheorghe Cosneanu, iar prin Ordonanța nr. 47/P/1990 din 14.12.2004 s-a dispus conexarea la dosarul nr. 97/P/1990 a 136 cauze penale privind persoanele ucise sau rănite prin împușcare în timpul **evenimentelor petrecute în decembrie 1989 în București, capitala României** (pag. 478 Rechizitoriu), ceea ce relevă cu evidență implicarea Procurorului militar șef care **a verificat sub aspectul legalității și temeiniciei actul de sesizare în prezenta cauză în efectuarea de acte procesuale și procedurale în mod continuu și consistent în *Dosarul Revoluției* din care a derivat și dosarul penal nr. 11/P/2014 dedus judecării, situație care atrage nulitatea Rechizitoriului din 5 aprilie 2019.**

Relevantă este și Nota care precede Rechizitoriul amintit, întocmită de PICCJ – Secția Parchetelor Militare (procuror de caz, colonel magistrat Cătălin Ranco Pițu, procuror militar, șef al biroului urmărire penală în cadrul PICCJ – Secția Parchetelor Militare, semnatar al Rechizitoriului nr. 11/P/2014 din 5 aprilie 2019, verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procuror militar șef, general maior magistrat Gheorghe Cosneanu) vizând structura actului de sesizare pe capitole și număr de pagini, intitulată semnificativ „**CUPRINS RECHIZITORIU REVOLUȚIE 1989**” -

[TITLUL A OBIECTUL CAUZEI, 3-4; TITLUL B STAREA DE FAPT Cap.I Considerații generale, 5-19; Cap.II Constituirea grupului dizident Iliescu, 9-39; Cap.III Timișoara – Autoritate de lucru judecat, 39-52; Cap.IV Mitingul din 21 decembrie. Represiunea din noaptea de 21/22 decembrie 1989. Baricada, 53-79; Cap.V Dimineața zilei de 22 decembrie 198. Sinuciderea ministrului apărării. Numirea în funcția de ministru al apărării a gl.lt. Stănculescu Atanasie Victor. Părăsirea sediului CC al PCR de către cuplul prezidențial Ceaușescu, 79-98; Cap.VI Principalele evenimente desfășurate în intervalul orar 12:06-16:00 din data de 22 decembrie 1989, 99-111; Cap.VII Revoluția în orașele României, 111-137; Cap.VIII Preluarea puterii de către CFSN, 137-156; Cap. IX Inducerea în eroare (dezinformarea și diversiunea), 157-421. 1.Introducere, 157-421. 2.Inducerea în eroare exercitată în mod direct de conducerea CFSN, prin aparițiile televizate și comunicatele oficiale, 161-182. 3.Efectele psihozei și divizării (tehnici ale dizinformării) resimțite la nivelul întregii populații a României, 183-232. 4.Inducerea în eroare coordonată și exercitată de vîrfurile de comandă militară ale MapN. Acceptarea din partea factorilor politici de decizie ai CFSN, 232-315. 5. Inducerea în eroare prin intermediul mass-media, 316-341. 6.Diversiunea radio-electronică, componentă a inducerii în eroare, 341-362. 7.Cazul Otopeni. Conduita inculpatului Rus Iosif-șeful Aviației Militare. 8.Execuția fostului președinte Ceaușescu Nicolae, 379-421; Cap.X Solicitarea intervenției militare din partea URSS; Cap.XI Ascunderea filosovietismului noii puteri, 438-446; Cap.XII Lipsirea de libertate a unor persoane, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, 452-461; TITLUL C MIJLOACELE DE PROBĂ, 461-463; TITLUL D ÎNCADRAREA JURIDICĂ, 463-472; TITLUL E DATE REFERITOARE LA INCULPAȚI, 472-473; TITLUL F ISTORICUL URMĂRIRII PENALE, 473-495; TITLUL G LATURA CIVILĂ, 496-497; Dispozitivul Rechizitoriului, 498-525].

Relevantă este și Nota care precede Rechizitoriul amintit, întocmită de PICCJ – Secția Parchetelor Militare (procuror de caz, colonel magistrat Cătălin Ranco Pițu, procuror militar, șef al biroului urmărire penală în cadrul PICCJ – Secția Parchetelor Militare, semnatar al Rechizitoriului nr. 11/P2014 din 5 aprilie 2019, verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de procuror militar șef, general maior magistrat Gheorghe Cosneanu) vizând structura actului de sesizare pe capitole și număr de pagini, intitulată semnificativ „**CUPRINS RECHIZITORIUL REVOLUȚIEI 1989**” -

[TITLUL A OBIECTUL CAUZEI, 3-4;
TITLUL B STAREA DE FAPT
Cap.I Considerații generale, 5-19;
Cap.II Constituirea grupului dizident Iliescu, 9-39;
Cap.III Timișoara – Autoritate de lucru judecat, 39-52;
Cap.IV Mitingul din 21 decembrie. Represiunea din noaptea de 21/22 decembrie 1989. Baricada, 53-79;
Cap.V Dimineața zilei de 22 decembrie 198. Sinuciderea ministrului apărării. Numirea în funcția de ministru al apărării a gl.lt. Stănculescu Atanasie Victor. Părăsirea sediului CC al PCR de către cuplul prezidențial Ceaușescu, 79-98;
Cap.VI Principalele evenimente desfășurate în intervalul orar 12:06-16:00 din data de 22 decembrie 1989, 99-111;
Cap.VII Revoluția în orașele României, 111-137;
Cap.VIII Preluarea puterii de către CFSN, 137-156;
Cap. IX Inducerea în eroare (dezinformarea și diversiunea), 157-421.
1.Introducere, 157-421.
2.Inducerea în eroare exercitată în mod direct de conducerea CFSN, prin aparițiile televizate și comunicatele oficiale, 161-182.
3.Efectele psihozei și divizării (tehnici ale dizinformării) resimțite la nivelul întregii populații a României, 183-232.
4.Inducerea în eroare coordonată și exercitată de vîrfurile de comandă militară ale MapN. Acceptarea din partea factorilor politici de decizie ai CFSN, 232-315.

5. Inducerea în eroare prin intermediul mass-media, 316-341.
6. Diversiunea radio-electronică, componentă a inducerii în eroare, 341-362.
7. Cazul Otopeni. Conduita inculpatului Rus Iosif-?eful Avia?iei Militare, 362-379
8. Execu?ia fostului pre?edinte Ceau?escu Nicolae, 379-421;
Cap.X Solicitarea interven?iei militare din partea URSS;
Cap.XI Ascunderea filosovietismului noii puteri, 438-446;
Cap.XII Lipsirea de libertate a unor persoane, începând cu după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, 452-461;
TITLUL C MIJLOACELE DE PROBĂ, 461-463;
TITLUL D ÎNCADRAREA JURIDICĂ, 463-472;
TITLUL E DATE REFERITOARE LA INCULPA?I, 472-473;
TITLUL F ISTORICUL URMĂRIII PENALE, 473-495;
TITLUL G LATURA CIVILĂ, 496-497;
Dispozitivul Rechizitoriului, 498-525].

*

I.4. În cauză, Rechizitoriul cauzei prezintă neregularitatea descrierii într-o manieră rezonabilă a faptei cu care a fost sesizată instan?a, privindu-l pe inculpat, contrar prevederilor art. 371 C. proc. pen. care fixează obiectul judecării.

În dosar, actul de sesizare criticat nu descrie o manieră clară, inteligibilă fapta presupus a fi fost comisă de comandantul Avia?iei Militare, generalul RUS IOSIF. În cele 17 pagini din totalul de 525 pagini ale Rechizitoriului analizat (Cap. IX pct. 7, pag 362-379) sunt rediate generic fapte imputabile inculpatului care, ar fi generat într-un lan? causal incidentul de la Aeroportul Otopeni, în decembrie 1989, fără a se arăta în concret activită?i derulate de RUS IOSIF care s-ar circumscrie împrejurările incriminării prevăzute în art. 439 lit. a) ?i g) din Codul penal, cu o analiză a elementelor de tipicitate ale infrac?iunii de care acesta a fost acuzat cu con?inutul normei de incriminare prin raportare la situa?ia factuală din dosar, neindicând în acest context existen?a situa?iei premisă, elementul material al laturii obiective, latura subiectivă, legătura de cauzalitate în faptă ?i rezultatul acesteia.

Descrierea con?inutului constitutiv al infrac?iunii deduse judecării este redat de procuror în Rechizitoriu în referire la faptă în general, fără aplicarea în concret a explicitării acestui con?inut la faptele concrete imputate inculpatului.

Infrac?iunea imputată generalului RUS IOSIF este descrisă în Rechizitoriu **într-o manieră extrem de sumară**, ceea ce face ca inculpatul să nu se poată apăra efectiv, în legătură cu fiecare faptă în parte – vizând prevederile art. 439 lit. a) ?i g) C. pen., **în acest mod dreptul la apărare ?i echitatea procedurilor derulate de Parchet fiind încălcate**, contrar art. 6 CEDO.

Potrivit art. 328 alin. (1) C. proc. pen., rechizitoriul procurorului ca act de sesizare a instan?ei trebuie să aibă un anumit con?inut pentru a contura obiectul judecării, între elementele pe care trebuie să le cuprindă fiind necesar să se descrie atât fapta re?inută în sarcina inculpatului, cât ?i încadrarea juridică a acesteia. **În situa?ia când din Rechizitoriu nu rezultă modalitatea concretă în care se re?ine că inculpatul ar fi comis fapta imputată, nu se poate spune că obiectul judecării este conturat în spe?ă.**

Nu are loc o descriere în Rechizitoriul criticat, privindu-l pe RUS IOSIF, a tuturor împrejurărilor de loc, timp, mijloace, mod ?i scop în care a fost săvâr?ită fapta, cu consecin?e asupra elementelor constitutive ale unei infrac?iuni.

Pentru a satisface exigen?ele art. 371 C. proc. pen., era necesar ca fapta imputată inculpatului să fie prezentată în Rechizitoriu în toate elementele ce prezintă relevan?ă penală, sub aspectul con?inutului infrac?iunii, pentru a înlătura orice îndoială că ea face obiectul

judecă?ii, creindu-se astfel posibilitate lui RUS IOSIF de a se apăra ?i instan?ei să se pronun?e asupra respectivei fapte.

Procurorul avea obliga?ia de a consemna în Rechizitoriu toate elementele legate de fapta re?inută ?i de încadrarea juridică a acesteia ?i, astfel, să î?i exprime voin?a cu privire la limitele sesizării, iar nu instan?a să fie cea care să deducă ce acuze i se aduc inculpatului.

În spe?ă, procurorul redactor al Rechizitoriului, în legătură cu inculpatul, nu ?i-a respectat obliga?ia legală de a delimita clar obiectul ?i limtele judecă?ii.

Rechizitoriul nu con?ine o acuza?ie clară care să refere strict la activită?ile sau inactivită?ile inculpatului RUS IOSIF considerate a fi infrac?ionale. Aceasta s-a datorat ?i anchetei penale derulată cu încălcarea normelor de procedură, cu probe administrate insuficient, iar dosarul solu?ionat în grabă prin emiterea rechizitoriului de un singur procuror în condi?iile în care în cauză au lucrat mai mul?i procurori militari.

Astfel:

-În 7 decembrie 2004 s-a început urmărirea penală în dosar.

-În octombrie 2004 au avut loc primele audieri.

-În anul 2007 inculpatul a fost citat ?i audiat ca învinuit.

-Dosarul s-a solu?ionat în 18.10.2010 prin solu?ie de neurmărire penală privindu-l pe RUS IOSIF.

-În 19.02.2018 s-au reluat cercetările, iar la 5 aprilie 2019 dosarul era solu?ionat, urmarea declara?iilor făcute de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie în presă că „*Dosarul Revolu?iei*” a fost solu?ionat.

Apărăriile inculpatului formulate în urmărirea penală nu au fost verificate iar probele solicitate de Generalul RUS IOSIF în apărare nu sunt nici măcar toate amintite cu argumente, motiva?ie a respingerii acestora.

Or, Rechizitoriul trebuie să refere amănun?it la probe în acuzare ?i apărare pentru ca *Judecătorul de Cameră Preliminară* să poată verifica pe ce probe ?i-a bazat procurorul de caz trimiterea în judecată, respectiv pe ce probe a bazat vinovă?ia.

Rechizitoriul nu con?ine numele persoanelor decedate ?i/sau rănite din vina inculpatului ci, arată generic, la Otopeni ?i în țară în general existen?a de persoane decedate ?i/sau persoane rănite.

Rechizitoriul vorbe?te de personaje din *Gruparea Iliescu* care a fost formată din *civili* (latura politică) ?i *militari* (latura militară – Ministerul Apărării Na?ionale ?i Departamentul Securită?ii Statului). Printre persoanele enumerate Generalul RUS IOSIF **nu figurează.**

*

I.5. Examinând Rechizitoriul emis de PICCJ – Sec?ia Parchetelor Militare, în dosarul penal nr. 11/P/2014, constatăm că actul a fost întocmit cu nerespectarea prevederilor art. 328 alin. (1) teza I coroborat cu art. 286 alin. (2) C. proc. pen., cu referire la art. 1 alin. (2), art. 8, art. 10 C. proc. pen., art. 6 parag. 3 lit. d din Conven?ia europeană a drepturilor omului, art. 6 din Directiva 2012/13/UE privind standardul de claritate al acuza?iilor de natură penală re?inute în sarcina inculpatului în ceea ce privește fundamentarea factuală și juridică a dispozi?iei de trimitere în judecată.

Rechizitoriul, în ansamblul său, deși păstrează structura unui astfel de act procesual (situa?ia de fapt, încadrarea faptelor în drept, indicarea probelor etc) **în realitate nu întrunește exigen?ele unui act de sesizare a instan?ei.** Actul este marcat de **lipsa de rigoare în modul**

de prezentare a faptei ce face obiectul acuzației penale și motivare a dispoziției de trimitere în judecată.

Secțiunea *în drept* a actului de sesizare cuprinde, vizându-l pe inculpat, o prezentare succintă a stării de fapt, stare de fapt care este **nejuridică, lipsită de claritate, fără o analiză a elementelor ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii de care RUS IOSIF este acuzat.**

Niciun element factual în Rechizitoriul dar nici vreunul în drept nu stabilesc activități derulate de inculpat care, sub incidență penală să se constituie în elementul material al infracțiunii prev. de art. 439 alin. (1) lit. a) și g) C. pen. ca și component al laturii obiective a faptei penale dedusă judecării iar voința, respectiv intenția inculpatului în a provoca uciderea de persoane și/sau vătămarea acestora nu este descrisă factual și nici nu sunt indicate probele care dovedesc întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii în cauză, în ceea ce-l privește pe RUS IOSIF.

Deficiențe în redactarea Rechizitoriului rezultă din inexistența unei descrieri, efective, concrete a actelor materiale în plan obiectiv și subiectiv circumscrise conținutului infracțiunii prev. de art. 439 alin. (1) lit. a) și g) C. pen.

Acuzația formulată de PICCJ – Secția Parchetelor Militare se rezumă doar la redarea, consemnarea de fapte generice, fără a se arăta vreo activitate personală, proprie a inculpatului și semnificația juridică a acestuia în raport de anume condiții dintr-un text incriminator.

Claritatea acuzației este o condiție *sine qua non* pentru sesizarea în mod legal a instanței prin rechizitoriu, permițând inculpatului cunoașterea deplină a conținutului acuzației formulate, iar instanței stabilirea obiectului și limitelor judecării.

În speță, neregularitatea în întocmirea rechizitoriului sub aspectul omisiunii descrierii faptelor reținute în sarcina inculpatului într-un mod susceptibil de a produce consecințe juridice, conduce la încălcarea garanțiilor privind dreptul la un proces echitabil, prin imposibilitatea pregătirii și exercitării apărării în mod efectiv de către RUS IOSIF, cu privire la acuzația adusă.

Rezultă cu evidență că pe tot parcursul urmăririi penale, dar și prin întocmirea Rechizitoriului față de conținutul acestuia, **inculpatul nu a fost informat adecvat cu privire la natura acuzațiilor și calificarea juridică a faptelor – situație care relevă încălcarea dreptului la apărare al acestuia și al dreptului la un proces echitabil în sensul exigențelor procedurale interne dar și a normelor europene.**

Din perspectiva exigențelor normelor convenționale, dar și a principiilor fundamentale ale procesului penal, reglementate de art. 2, art. 8, art. 10 C. proc. pen., cunoașterea certă a conținutului faptelor ce fac obiectul trimiterii în judecată și a încadrărilor juridice este o cerință indispensabilă pentru a se asigura în mod concret și efectiv, iar nu teoretic și iluzoriu, conformitatea procedurii cu cerințele fundamentale de achitate a procesului.

Încălcarea normelor de procedură menționate atrage nelegalitatea Rechizitoriului și impune, în speță, sancționarea actului procesual al rechizitoriului cu nulitate, în condițiile art. 280 și art. 282 alin. (1), (2) C. proc. pen. Vătămarea drepturilor inculpatului - ca subiect procesual principal - este legată de prejudicierea caracterului echitabil al procedurii și afectarea dreptului la apărare, respectiva vătămare neputând fi înlăturată altfel decât prin anularea actului.

În acest sens: ICCJ, Secția Penală, Sentința penală nr. 228/18.03.2016, dosar nr. 100/1/2016; ICCJ, Completul de 5 Judecători, decizia penală nr. 242/3.12.2012, dosar nr. 6660/1/2012.

În ipoteza trimiterii la instanță a dosarului cauzei cu rechizitoriu în forma actuală, lipsurile constatate vizând nesemnarea faptică și în drept a faptei imputate prin circumscriere la elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 439 alin. (1) lit. a) și g) C. pen. (element material, latură obiectivă, latură subiectivă) **nu ar putea fi suplinite în procedura de cameră preliminară**, întrucât acest fapt ar presupune ca judecătorul să se substituie procurorului în formularea acuzațiilor penale și exercitarea funcției de urmărire penală, contrar dispozițiilor art. 3 alin. (3) C. proc. pen.

Procurorul, la rândul său, nu ar putea complini, **ulterior sesizării**, încălcarea dispozițiilor legale privind modul de prezentare a acuzației penale, privindu-l pe inculpat, **deoarece neregulile constatate nu pot fi remediate decât prin refacerea rechizitoriului**, o astfel de dispoziție nefiind suficientă pentru a înlătura vătămarea produsă drepturilor lui RUS IOSIF – subiect procesual **principal** în dosar – prin neasigurarea exercitării depline și efective a drepturilor garantate prin Constituția României, normele procedurale penale interne și normele europene.

De altfel, considerăm că procurorul de caz în mod voit nu a putut relata detaliat situația factuală în dosar, privindu-l pe RUS IOSIF, cu referiri ale concordanței situației de fapt la tipicitatea normei de incriminare și la prevederile Codului Penal vizând forma de vinovăție directă prev. în art. 19 C. proc. pen. **atâta timp cât reiese cu evidență din probele cauzei că toate aspectele imputate inculpatului nu sunt susținute de probe, existând dovedită intenția/voința altor persoane din conducerea Ministerului Apărării Naționale de emiteră a ordinelor în discuție.**

De altfel, este de semnalat faptul că încălcările de lege relevate în Rechizitoriu privind ordinele date de Comandantul Aviației Militare sunt doar speculații ale procurorului de caz pentru a se justifica astfel trimiterea în judecată și a Generalului RUS IOSIF, **alături de alte persoane nevinovate**, în mod abuziv.

Procurorul semnatar al Rechizitoriului și-a depășit cu mult atribuțiile de serviciu în interpretarea și implicit cenzurarea normelor europene ce reglementează claritatea acuzației prin raportare la probele cauzei pentru respectarea dreptului la apărare a inculpatului și garantarea astfel a echității procedurilor.

*

I.6. Potrivit. art. 371 C. proc. pen. (obiectul judecății): „Judecata se mărginește la faptele și persoanele arătate în actul de sesizare a instanței”.

Din interpretarea sistematică a prevederilor art. 371 și art. 403 alin. (1) lit. b) C. proc. pen. rezultă că obiectul și limitele judecății sunt fixate exclusiv prin descrierea faptei ce face obiectul trimiterii în judecată, **fiind esențială în acest timp claritatea acuzației**^[1], inclusiv arătarea timpului și locului unde a fost săvârșită infracțiunea, încadrarea juridică date acesteia prin actul de sesizare a instanței.

[1]. [În acest sens: Ordonanța de infirmare nr. 1210/C/2016 din 27 iulie 2016, pronunțată de Procurorul General al PICCJ, în dosarul nr. 238/P/2014 – „lipsa unei anchete efective, care sa respecte exigentele în materia conținutului rechizitoriului și standardelor de claritate în prezentarea acuzării în instanță, impuse de jurisprudența în materie și practica Curții Europene a Drepturilor Omului, rezultând astfel faptul ca nu au fost respectate prevederile art. 328 alin. (1) teza I coroborat cu art. 286 alin. (2) lit. c) C.pr.pen., cu referire la dispozițiile art. 1 alin. (2), art. 8, art.10 C. proc. pen., art. 6 paragraful (3) lit. a) din CEDO, art. 6 din Directiva 2012/13/UE”].

Motivarea obligatorie a dispoziției de trimitere în judecată atât sub aspect factual cât și sub aspect juridic are o funcționalitate dublă; pe de-o parte, asigură **respectarea standardului**

de claritate a acuzației de natură penală ce face obiectul acțiunii penale cu care este investită instanța, iar pe de altă parte trasează în mod neechivoc obiectul judecății.

Rechizitoriul criticat nu analizează detaliat și integral toate mijloacele de probă administrate în cauză și nici nu prezintă motivele pentru care unele dintre probele cauzei au fost reținute iar altele nu.

Rechizitoriul speței conține neregularități legate de descrierea faptei imputate inculpatului RUS IOSIF, descrierea respectivă nesatisfăcând exigențele art. 328 alin. (1) rap. la art. 371 C. proc. pen.

Procurorul de caz - prin actul de sesizare întocmit - a substituit descrierii faptei dedusă judecății, privindu-l pe RUS Iosif, prezentarea conținutului selectiv și trunchiat al unor mijloace de probă; Or, Rechizitoriul nu putea fi redus la prezentarea doar a respectivelor mijloace de probă ori care ar fi fost relevanța lor probatorie (în acceptul Parchetului), nefiind astfel descrisă exact, corect și în detaliu situația de fapt.

Nu este rolul instanței să coroboreze diferite probe menționate în cuprinsul Rechizitoriului pentru a construi o situație de fapt care să furnizeze obiectul propriei sesizări, chiar și în condițiile în care acest lucru ar fi posibil, fără să se încalce astfel principiul separației funcțiilor judiciare.

Separarea funcțiilor judiciare

Actul de sesizare supus analizei judecării în Procedura Camerei Preliminare nu îndeplinește exigențele art. 328 alin. (1) C. proc. pen., neexistând descrisă o situație de fapt rezultată din analiza coroborată a tuturor mijloacelor de probă și care să fie concordantă cu cea prezentată sintetic și deformat de procuror.

Facem precizarea că aspectele și excepțiile invocate privind neregularitatea actului de sesizare nu se circumscriu unor chestiuni de fond ci, sunt descrise critici reale referitoare la modul de descriere a faptelor în Rechizitoriul cauzei care trebuie analizate din perspectiva exigențelor art. 328 alin. (1) rap. la art. 371 C. proc. pen.

Respectivele neregularități atrag imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății și impun restituirea cauzei la parchet.

Având în vedere că, în opinia apărării, neregularitățile Rechizitoriului mai sus semnalate nu vor putea fi acoperite în cadrul procedurii remediu, în cauză se impune restituirea cauzei la Parchet, în baza art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen.

*

I.7. Noul Cod de Procedură Penală nu mai recunoaște Rechizitoriului funcția de inculpare, art. 327 C. proc. pen. stipulând clar valoarea acestuia doar de trimitere în judecată a inculpatului.

Procesul penal trebuie să respecte **principiul contradictorialității** și să garanteze în toate cazurile „egalitatea armelor” între părți – procuror și deținut^[1]-. În caz contrar, dreptul la apărare al celui acuzat este grav afectat.

Conform jurisprudenței constante a Curții Europene a Drepturilor Omului, „egalitatea armelor, în sensul unui just echilibru între părți implică obligația de a oferi fiecărei părți o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza, inclusiv probele, în condițiile care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul său”^[2].

În aplicarea *principiilor contradictorialității și al egalității armelor*, CEDO recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat în mod detaliat nu numai cu privire la natura acuzației, adică asupra calificării juridice a respectivelor fapte^[3]. În materie penală, o informare detaliată, precisă și completă cu privire la acuzațiile formulate contra unui acuzat este o condiție esențială a echității procedurii^[4].

^[1] Lăpușan c. României, 29723/13 mai 2008

^[2] Hocioglu c. României, 2573/03 din 11 ianuarie 2011

^[3] Baspari c. Sloveniei, 21055/21 iulie 2009

^[4] Pelisser și Sassi c. Franței, 25444/94 paragr. 51

•Potrivit doctrinei în domeniu, Actul de sesizare al instanței trebuie să conțină:

a) Descrierea situației de fapt cu care este sesizată instanța corespunzătoare acțiunii incriminate, prin indicarea tuturor elementelor strict necesare pentru a încadra fapta în tipicitatea infracțiunii, prezentate într-o modalitate care să permită identificarea conduitei interzise a inculpatului.

b) Expunerea situației de fapt prin prezentarea aspectelor relevante din perspectiva existenței infracțiunii, realizând o delimitare clară a faptelor ce intră în conținutul infracțiunii (situație premisă, elementul material, urmarea imediată, latura subiectivă etc).

•**Standardul de claritate al acuzației de natură penală** ce face obiectul acțiunii penale din cuprinsul Rechizitoriului, impus de CEDO dar și de legea penală internă, trebuie să respecte caracterul amănunțit asupra naturii și cauzei acuzației, altminteri **neputându-se stabili obiectul și limitele judecății**.

•Verificarea Rechizitoriului, ca act de sesizare a instanței, poartă și asupra clarității acuzației în sensul descrierii faptei cu suficiente elemente încât să rezulte concordanța cu norma penală și să facă înțeles obiectul judecății.

În cauza de față, atât expunerea situației de fapt cât și încadrarea juridică (stabilirea corepondenței dintre fapta descrisă și cerința tipicității izvorâte din norma de incriminare) sunt totalmente eliptice, efectuate succint, nefiind îndeplinit standardul calitativ de claritate configurat legal și jurisprudențial, determinând neregularitatea Rechizitoriului nr. 11/P/2014 din 5 aprilie 2019 și nelegala sesizare a instanței.

•**Aspectele expuse sunt probleme care pot forma obiectul unor Cereri și Excepții de invocat de către inculpați în Procedura de Cameră Preliminară** (conform art. 342 - 348. C. proc. civ.). Potrivit prevederilor art. 342 din Codul de procedură penală: „**Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală**”.

•Această nouă instituție procesuală nu aparține nici urmăririi penale, nici judecății, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal^[5].

^[5] [În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].

Probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, iar organul de urmărire penală strânge și administrează probe atât în favoarea, cât și în defavoarea suspectului sau inculpatului^[6].

^[6]. [În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].

•Procedura desfășurată în Camera preliminară este deosebit de importantă, având o influență directă asupra desfășurării și echității procedurii ulterioare, inclusiv asupra procesului propriu-zis. *Rezultatul procedurii în camera preliminară referitor la stabilirea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală are o influență directă asupra desfășurării judecătii pe fond, putând să fie decisiv pentru stabilirea vinovăției/nevinovăției inculpatului*^[7].

^[7]. [În acest sens: Curtea Constituțională; decizia nr. 641 din 11 noiembrie 2014 (publicată în M.Of. nr. 887 din 5 decembrie 2014)].

•Procesul penal trebuie să respecte *principiul contradictorialității* și să garanteze în toate cazurile „*egalitatea armelor*” între părți – procuror și inculpat -. În caz contrar, *dreptul la apărare al celui acuzat este grav afectat.*

*

I.8. În dosar, neregularitatea Rechizitoriului rezidă ?i în aceea că procurorul de?i îl acuză pe inculpat de o infrac?iune contra umanită?ii nu a identificat ?i nominalizat victimele presupusei fapte culpabile a lui RUS IOSIF, fiind astfel încălcate prevederile art. 328 alin. (2) C. proc. pen. vizând cuprinsul rechizitoriului. **În realitate, procurorul de caz nu redă numele ?i prenumele spre a fi citate ale persoanelor a căror integritate fizică ?i morală ar fi fost lezate ?i nici numele ?i prenumele succesorilor persoanelor decedate urmarea activită?ii infrac?ionale imputată inculpatului.**

Rechizitoriul cauzei nu cuprinde ca ?i o neregularitate, el necon?inând, printre altele, men?iuni cu privire la latura civilă a cauzei penale în concret, privindu-l pe inculpat.

*

I.9. Procurorul de caz nu a men?ionat în Rechizitoriul cauzei, în sensul art. 327 lit. a) C. proc. pen. prin referiri la probe concrete, motivele de fapt ?i în drept pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului, maniera în care probele au fost administrate, au format convingerea acestuia că fapta există, că a fost săvâr?ită de inculpat ?i că acesta răspunde penal.

Rechizitoriul cauzei nu cuprinde ?i nu analizează atât probele pe care se sprijină acuzarea, cât ?i a celor administrate în apărare, **art. 103 C. proc. pen. făcând trimitere la toate probele evaluate.**

În dosar, Rechizitoriul criticat nu a fost întocmit prin respectarea prevederilor art. 327 alin. (1) C. proc. pen., în sensul respectării dispozițiilor legale care garantează aflarea adevărului, a faptului că urmărirea penală este completă și există probe necesare și legal administrate.

În cauză, nu s-a stabilit pe bază de probe suficiente și convingătoare, dincolo de orice dubiu care să se poată constitui în fundament al acuzării inculpatului, vinovăția acestuia.

Infrațiunea de care inculpatul a fost acuzat nu a fost dovedită în faza urmăririi penale prin probe certe nici în plan obiectiv și nici în plan subiectiv.

În cauză s-au efectuat de procuror acte procedurale în mod nelegal, ceea ce imprimă urmăririi penale nulitatea absolută, cu consecința restituirii dosarului la procuror pentru refacerea acesteia.

În dosar, începerea urmăririi penale, punerea în mișcare a acțiunii penale, schimbarea de încadrare juridică, extinderea urmăririi penale și pentru alte fapte penale, disjungeri, conexări s-au dispus prin acte procesuale numeroase, într-o succesiune care nu-și găsește corespondent în probele dosarului și fără respectarea garanțiilor procedurale ale lui RUS IOSIF, fiind încălcate și principiile privind caracterul echitabil și termenul rezonabil al procesului penal [art. 8 C. proc. pen., art. 21 alin. (3) din Constituția României, art. 6 parag. 1 teza I CEDO, art. 47 teza II prima oarte CDFUE, Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului], **dosarul Revolu?iei** fiind pe rolul Parchetului din anul 1990 vizând aspecte penale grave care nu au fost în nici un mod soluționate, inițiindu-se de procuror Rechizitoriul în discuție care-l privește pe RUS IOSIF și alte persoane, **situație ce denotă cu evidență lipsa de imparțialitate a procurorului de caz, trimiterea în judecată a inculpatului fiind în fapt o „sarcină politică” imprimată procurorului de organe și persoane influente, cu rol de compromitere a Revolu?iei din Decembrie 1989.**

În acest context, Judecătorul de Cameră preliminară nu poate îndeplini în dosar obliga?ia de a analiza probele ?i actele prin prisma respectării dispozi?iilor legale pentru că acolo unde constată nelegalită?i să le sanc?ioneze în măsură ?i cu sanc?iunea prevăzută de lege, în cadrul verificării legalită?ii administrării probelor ?i a legalită?ii actelor efectuate.

Pe cale de consecință, Rechizitoriul cauzei este nul absolut deoarece a incriminat inculpatul pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală și a sesizat implicit nelegal instanța de judecată, impunându-se ca în baza art. 346 alin. (3) lit. a) și c) C. proc. pen. dosarul să fie restituit la PICCJ – Secția Parchetelor Militare.

În cauză, dosarul dedus judecății este unul în care urmărirea penală a fost instrumentată în mod abuziv, nelegal și incomplet de procurorul de caz, iar trimiterea în judecată a lui RUS IOSIF îmbracă aceleași aspecte de nelegalitate, situație care impune restituirea cauzei la Parchet pentru refacerea și completarea urmăririi penale cu analiza judiciară și legală, doar pe bază de probe certe, suficiente în raport de care să se pronunțe o soluție de clasare, privindu-l pe inculpat, această soluție fiind singura legală în raport cu norma de incriminare, tipicitatea acesteia prin raportare la situația factuală din dosar în legătură cu activitatea strictă și limitată derulată de Comandantul Avia?iei Militare în cazul și pentru schimbarea regimului politic totalitar.

*

•II. Verificarea legalită?ii administrării probelor ?i a efectuării actelor de urmărire penală

II.1. În cauză, urmărirea penală este nulă absolut deoarece a fost efectuată cu încălcarea principiului „non bis in idem” privindu-l pe inc. RUS IOSIF.

Astfel, prin Rechizitoriul PICCJ – Sec?ia Parchetelor Militare din 17.12.1993 - dat în dosarul penal nr. 59/P/1990 - au fost trimiși în judecată trei inculpa?i (General maior Draghin

Dumitru, comandantul Diviziei 70 Aviație; General maior Ghiță Grigorie- comandantul Trupelor de Securitate; căpitan Zorilă Ionel- comandantul dispozitivului de apărare din fața aerogării) considerați responsabili pentru incidentul grav din noaptea de 22/23.12.1989 petrecut pe Aeroportul Internațional Otopeni.

Prin Decizia penală nr. 20/19.02.2001, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție în dosarul penal nr. 40/P/2000, cei 3 inculpați au fost condamnați definitiv. În respectiva cauză, Generalul RUS IOSIF a avut calitatea de martor.

În acest mod, s-a stabilit cu putere de lucru judecat care au fost persoanele vinovate din cadrul Ministerului Apărării Naționale de producerea incidentului Otopeni, urmărirea penală derulată în respectivul dosar și judecata cauzei nestabilind în vreun mod vina lui RUS IOSIF.

Remarca procurorului de caz făcută în Rechizitoriu în legătură cu acest aspect - că inculpatul RUS IOSIF s-a bucurat de **impunitate** în baza unui **Pact** dintre puterea politică instalată în decembrie 1989 în România și componenții Consiliului Militar Superior (din care generalul RUS IOSIF a făcut parte) - nu are nici un fel de susținere și/sau dovadă, **fiind doar o interpretare personală denaturată a procurorului semnatar al Rechizitoriului în discuție.**

Să nu cunoască procurorul de caz că România este stat de drept, conform art. 1 alin. (3) din Constituție.

Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor – legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale – alin. (4) al art. 1.

În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie – alin. (5) al art. 1.

O astfel de afirmație a procurorului în sensul imixtiunii politicului în actul de justiție contravine principiilor care reglementează înfăptuirea justiției prevăzute de art. 124 – 126 din Constituție, rolul Ministerului Public prevăzut de art. 131 – 132 din Constituție.

*

II.2. În dosar, urmărirea penală a fost efectuată privindu-l pe inculpat în mod nelegal pentru o infracțiune cu o încadrare juridică nelegală [*infracțiuni contra umanității prev. de art. 439 alin. (1) lit. a), g), i) și k) C. pen.*] în sensul că practica judiciară, jurisprudența în domeniu au statuat cu caracter convergent că până în 22 Decembrie 1989 persoanele împotriva cărora au fost comise acte sau fapte care au avut ca urmare decesul sau vătămarea integrității acestora nu au făcut parte dintr-o colectivitate sau grup caracterizat astfel din punct de vedere legal dar și Instanța Supremă au calificat, în mod definitiv, că faptele comise în perioada 16 – 22 decembrie 1989 de decidenții politici și militari, care au adoptat și dispus aplicarea măsurilor de forță pentru reprimarea demonstrațiilor, prin folosirea armelor de foc, constituie **infracțiunea de omor deosebit de grav prev. de art. 176 C. pen. [1969].**

De asemenea, în speță, nu ne aflăm în situația unui atac generalizat și sistematic lansat împotriva unei populații civile, privind faptele inculpatului RUS IOSIF, astfel încât în dosar **nu pot fi incidente dispozițiile art. 439 C. pen.**

Faptele imputate inculpatului nu îndeplinesc elementele de tipicitate în raport de dispozițiile art. 439 C. pen.

Vizând latura subiectivă a infracțiunii dedusă judecării – respectiv atitudinea psihică a inculpatului în emiterea ordinelor imputate penal **în mod abuziv** – facem precizarea că acesta a avut o reprezentare **greșită** a realității înconjurătoare momentului Otopeni 1989, având

convingerea că ac?ionează împotriva unor elemente **teroriste**, situa?ie în care RUS IOSIF nu a avut inten?ie directă sau indirectă de a ucide persoane ?i/sau a le vătămă integritatea fizică ?i psihică prin măsurile ordonate în perioada în litigiu.

Respectivele elemente semnalate nu sunt elemente care să ?ină de fondul cauzei deoarece în *Procedura de Cameră Preliminară* nu se analizează fapta dedusă judecării cu care instan?a a fost investită, încadrarea juridică a acesteia pentru a se determina astfel **obiectul ?i limitele judecării**.

Prin func?ia de?inută la momentul imputării faptei inculpatul nu a suprimat via?a unor persoane ?i/sau vătămă integritatea fizică sau psihică în nici un mod, dar nici în cadrul unui atac generalizat sau sistematic, lansat împotriva unei popula?ii civile.

Urmărirea penală s-a efectuat în dosar ?i s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului pentru activități derulate de Comandantul Avia?iei Militare, RUS IOSIF **prin care nu s-a incidentat sfera penalului, respectivele proceduri fiind nule, inculpatul fiind cercetat ?i trimis în judecată pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală prin lipsa elementelor de tipicitate ale con?inutului normei de incriminare – art. 439 alin. (1) lit. a) ?i g) C. pen. – prin raportare la situa?ia factuală din dosar.**

*

II.3. Urmărirea penală efectuată în dosar este nulă deoarece inculpatul a fost cercetat ?i trimis în judecată pentru *presupusa* faptă a cărei încadrare juridică s-a stabilit definitiv de Înalta Curte de Casa?ie ?i Justi?ie ar fi trebuit să fie aceea de *omor deosebit de grav* ?i nu *infrac?iuni contra umanității*, situa?ie aplicabilă în plan ipotetic în cauza prezentă deoarece inc. RUS IOSIF nu a comis fapte în perioada incriminată care să incidenteze sfera penalului.

Astfel, prin Sentin?a penală nr. 6/9.12.1991, pronun?ată de Curtea Supremă de Justi?ie în dosarul nr. 24/1991, Decizia penală nr. 37/20.04.1992 pronun?ată de Curtea Supremă de Justi?ie în dosarul penal nr. 128/1991, Decizia penală nr. 44/28.04.1992 a Cur?ii Supreme de Justi?ie dată în dosarul penal nr. 16/1992, Decizia penală nr. 64/26.04.1993 a Cur?ii Supreme de Justi?ie s-a dispus **condamnarea unor inculpa?i pentru săvâr?irea *infrac?iunii de omor deosebit de grav*, prin schimbare de încadrare juridică.**

Instan?a Supremă a calificat definitiv faptele tuturor inculpa?ilor care au făcut parte din structurile de decizie în plan politic ?i militar ca fiind circumscrise doar ***infrac?iunii de omor deosebit de grav*.**

Rezultă din probele cauzei că în perioada incriminată în dosar nu a existat în România un atac generalizat ?i sistematic lansat împotriva unei popula?ii civile, nefiind astfel incidente prevederile art. 439 C. pen.

*

II.4. În baza celor expuse supra, apreciem că în cauză inculpatul în mod greșit a fost trimis în judecată pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la momentul săvârșirii ei, nefiind dovedită intenția **directă a comandantului Avia?iei Militare, gen. RUS IOSIF în uciderea ?i/sau vătămarea integrită?ii fizice ?i psihice a persoanei ?i/sau instigarea, **complicitatea** etc a altor persoane din cadrul Ministerului Apărării Na?ionale, Ministerului de Interne, Departamentului Securită?ii Statului etc la uciderea de persoane ?i la vătămarea integrită?ii fizice ?i psihice în rândul popula?iei României.**

*

II.5. Privind verificarea legalității administrării probelor ?i a efectuării actelor de către organele de urmărire penală -

În cursul urmăririi penale dreptul la apărare al inculpatului a fost flagrant încălcat, RUS IOSIF invocând această neregulă procedurală și procesuală pe tot parcursul derulării procesului penal prezent în faza urmăririi penale, cu prilejul audierii de către procuror, cât și prin memoriile și cererile formulate **prin care a solicitat precizarea acuzațiilor penale îndreptate împotriva sa.**

În sensul efectuării în speță a unei anchete penale incomplete stă și faptul că în dosar, prin Rechizitoriul analizat s-a dispus disjungerea cauzei pentru continuarea anchetei penale, ceea ce denotă odată în plus faptul că **în speță nu au fost administrate probe certe, ferme care să stabilească dincolo de orice dubiu vinovăția inculpatului.**

Etapele de urmărire penală este supusă aceluiași exigențe procedurale ca și în cursul judecării, astfel că încălcarea dreptului la apărare în modul de derulare și finalizare a unei anchete penale poate avea ca rezultat compromiterea caracterului echitabil al procesului în ansamblul său.

În cauză, lipsa unei anchete efective, care să respecte exigențele în materia rechizitoriului și standardelor de claritate în prezentarea acuzației în instanțe, impuse de jurisprudența în materie și de practica CEDO face ca în dosar urmărirea penală să fie lovită de nulitate, impunându-se refacerea acesteia.

Cercetările penale în speță urmează a fi reluate de PICCJ – Secția Parchetelor Militare pentru administrarea de probe complete, în vederea lămuririi tuturor aspectelor cauzei, cu evaluarea ulterioară a materialului probator, privindu-l pe inculpat, în raport și de doctrina și jurisprudența în materie, pentru a se adopta în dosar o soluție legală și temeinică.

Exemplificăm aspectul că în speță ancheta penală derulată, prin probele făcute nu a stabilit în nici un mod situația premisă a existenței infracțiunii dedusă judecării.

Probele din dosar administrate în faza de urmărire penală, pe care procurorul le-a avut în vedere la întocmirea Rechizitoriului, **nu confirmă în nici un mod starea de fapt cuprinsă în actul de sesizare a instanței.** Împrejurările faptice care reies din probele incomplete administrate în faza de urmărire penală **nu configurează fapta de care inculpatul este acuzat.**

Deși nu este de competența Judecătorului de Cameră Preliminară să intre în analiza pe fond a probelor cauzei, aceste aspecte trebuie să fie analizate în contextul în care criticile aduse de inculpat în această fază a dosarului. Rechizitoriul întocmit de procuror referă la prezentarea faptei imputate lui RUS IOSIF **ca fiind nejuridică, lipsită de claritate, fără o analiză ce intră în conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 439 C. pen.**

Examinarea legalității Rechizitoriului nu vizează doar strict conținutul actului de sesizare, privit izolat ci, implică și o analiză a modului de efectuare a actelor de urmărire penală, sub aspectul respectării dispozițiilor procedurale și în ansamblu a caracterului echitabil al derulării procedurii penale, cu asigurarea dreptului la apărare.

În acest sens: ICCJ, Secția Penală, Încheierea penală nr. 228/18.03.2016, dosar nr. 100/1/2016; C.A.Cluj, Secția Penală, Încheierea penală nr. 745/28.11.2014, dosar nr. 11555/117/2013.

Formularea acuzațiilor penale și prezentarea probelor în Rechizitoriul analizat nu se referă nici un moment la forma vinovăției inculpatului, respectiv la voința directă, clară a acestuia în a comite faptele de care a fost acuzat cât și faptul că ar fi cunoscut realitatea factuală a evenimentelor din decembrie 1989, toate aceste aspecte nefiind

lămurite în cursul urmăririi penale pentru respectarea și a principiului răspunderii proprii (personale) a persoanei în dreptul penal.

În cursul urmăririi penale, inculpatului nu i s-a adus la cunoștință potrivit Codului de Procedură Penală acuzația în mod concret și detaliat, respectiv faptele materiale pentru care este inculpat, încadrarea lor juridică, acest lucru trebuind a se fi făcut detaliat. Potrivit jurisprudenței CEDO în domeniu, în materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unui acuzat este o condiție esențială a echității procedurii, dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea.

În acest sens: Cauza Pelisser și Sassi, CEDO

*

Pentru motivele expuse, în baza art. 346 alin. (3) lit. a) C. proc. pen., solicităm:

-Să admită Cererile și Excepțiile invocate de General. lt. (Rtr) RUS IOSIF;

-Să constatați nelegalitatea urmăririi penale efectuate de procuror în dosar și neregularitățile Rechizitoriului nr. 11/P/2014 din 5 aprilie 2019 al PICCJ – Secția Parchetelor Militare – dosar nr. 11/P/2014 -, nulitatea însăși a urmăririi penale proprii efectuate de procuror în speță;

-Să dispuneți, pe cale de consecință, în sensul disp. art. 346 alin. (3) lit. a) și c) C. proc. pen. – restituirea cauzei la procuror față de neregularitățile privind Rechizitoriul cauzei și nulitatea urmăririi penale efectuată în dosar care nu pot fi remediate în **procedura filtru de remediu și atrag imposibilitatea stabilirii obiectului și limitele judecării, pentru refacerea și completarea urmăririi penale, de un procuror competent funcțional/personal, cu respectarea legii și a pronunțării unei soluții legale și temeinice în cauză, pe bază de probe certe, față și de autoritatea de lucru judecat existentă în speță, vizând incidentul din **22/23 decembrie 1989** de la Aeroportul Internațional Otopeni, astfel cum s-a semnalat în cuprinsul notei cu Cereri și Excepții.**

Cu considerație,

Pentru inculpat General (****) (Retragere) RUS IOSIF,

Av. Nicolae Trăistaru